

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ
АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ
ЦЕНТР РОЗВИТКУ ОСВІТИ, НАУКИ ТА ІННОВАЦІЙ
САМАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ ТА УПРАВЛІННЯ
КРИМСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ

**ОСВІТА ТА НАУКА
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ**

Матеріали IV міжнародної
науково-практичної конференції

10-12 червня 2011 р.

м. Судак

Редакційна колегія:

1. **Тарасов В.І.** – ректор Кримського інституту бізнесу, кандидат філософських наук, доцент.
2. **Задорожний А.Л.** – ректор Самарського інституту бізнесу та управління, доктор економічних наук, професор.
3. **Трофимова В.В.** –директор Центру розвитку освіти, науки та інновацій, кандидат економічних наук.

У збірнику представлені тези доповідей учасників IV міжнародної науково-практичної конференції «Освіта та наука в умовах глобальних викликів».

Для студентів, аспірантів, науковців, фахівців та всіх, хто цікавиться питаннями розвитку освіти та науки.

Тематичні напрямки:

1. **Актуальні аспекти розвитку освіти** (Стан професійно-технічної та вищої освіти. Зміст освіти. Неперервна освіта як інститут економіки знань. Освіта дорослих. Діалектика освіти та продуктивності праці Проблеми гуманітарної, педагогічної освіти тощо. Болонський процес. Економіка освіти.)
2. **Наука та механізми комерціалізації наукових ідей та розробок** (Державне регулювання наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності. Механізми наукового обґрунтування управлінських рішень на державному рівні. Прогнозування науково-технологічного розвитку. Інституційні проблеми української науки. Розробка новітніх технологій. Наука в університетах.)
3. **Парадигма сучасних економічних досліджень** (Макроекономічні проблеми. Глобалізація як чинник розвитку національних господарств. Сучасні трансформації світової економіки. Перспективні напрямки розвитку економічної теорії. Дослідження закономірностей економічного розвитку на мікро- та мезорівні.)
4. **Міждисциплінарні дослідження в галузі суспільних наук** (методологічні, методичні, етичні та інші аспекти).

© Автори статей, 2011

ЗМІСТ

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ

Агенідзе Елеонора Алімівна, ДжойТстянаВасилівна РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	11
Баловсяк Надія Василівна АНАЛІЗ ПОНЯТЬ “ВІДКРИТА ОСВІТА” ТА “ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ”	12
Бедан Екатерина Вячеславовна ПОНЯТИЕ И ВИДЫ ТОЛЕРАНТНОСТИ В СОЦИАЛЬНОЙ РЕКЛАМЕ	15
Белоус Наталья Владимировна ОБУЧЕНИЕ И ИЗУЧЕНИЕ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ В СВЕТЕ ОБЩЕЕВРОПЕЙСКИХ РЕКОМЕНДАЦИЙ ЯЗЫКОВОГО ОБРАЗОВАНИЯ	17
Василишина Наталья Дмитрівна ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В НЕМОВНОМУ ВНЗ	20
Власова Вікторія Павлівна РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА ФРАНЦІЇ В ДОБУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	22
Воробйова Любов Сергіївна КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ВИМІР ГЛОБАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОЇ ОСВІТНЬОЇ РЕФЛЕКСІЇ	24
Гавдяк Оксана Василівна АНАЛІЗ ВЗАЄМОДІЇ РЕЛІГІЇ З ФОРМАМИ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДІВ С.ГОГОЦЬКОГО ТА О.НОВИЦЬКОГО	27
Галушко Олена Ігорівна, Галушко Ігор Михайлович, Дворнікова Катерина Андріївна ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ КОНТРОЛІНГУ В ОСВІТНЬОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ	29
Галушко Ігор Михайлович, Галушко Олена Ігорівна, Веселова Світлана Іванівна ДЕЯКІ СУЧАСНІ МЕТОДИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ	30
Гречіхо Марина Сергіївна ВІД КІЛЬКОСТІ ДО ЯКОСТІ, АБО ЯК ДІЮТЬ ЗАКони ДІАЛЕКТИКИ У ГАЛУЗІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	33

страхових послуг через зростання капіталізації ТНК і ТНБ та відповідні зміни в попиту на традиційні страхові послуги; концентрація на ринку страхових посередників, що сприяє створенню міжнародних страхових брокерів; концентрація страхового і перестрахового капіталу, поширення операцій «злиття та поглинання» та формування транснаціональних страховиків (ТНС).

Література:

1. Нечипорук Л.В. Страховий ринок: закономірності становлення та розвитку в умовах глобалізації: монографія / Л.В.Нечипорук. – Х.: Право, 2010.

Орленко Олена Владиславівна
Міжнародний університет бізнесу і права, м. Херсон

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТУВАННЯ ТЕКСТИЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

Текстильний сектор та легка промисловість в цілому в усьому світі є одними з провідних галузей економіки, що значною мірою забезпечують формування державного бюджету та виступають важливим фактором розвитку сільського господарства, хімічної та машинобудівної промисловості тощо. Проте в Україні ці сфери діяльності вже багато років перебувають у стані системної кризи.

Радикальні економічні перетворення в Україні формують на загальногалузевому рівні низку проблем, які вимагають як найшвидшого вирішення. За сучасних умов однією із таких проблем є активізація інвестиційно-інноваційного процесу в галузі з метою впровадження підприємствами передових досягнень науки і техніки, раціонального використання ними як власних, так і залучених фінансових ресурсів для створення ефективної матеріальної бази, формування їх стійкого фінансового стану в майбутньому. Для вирішення цих питань необхідно сформулювати передумови щодо активізації інвестиційного процесу як на окремих підприємствах, так і на галузевому й загальнодержавному рівні.

Для текстильної промисловості України, де значна частина обладнання потребує негайної заміни, це питання на сьогоднішній день набуло найважливішого значення. Окрім цього, низька рентабельність продукції, її недостатня за якістю обробки конкурентоспроможність на внутрішньому й зовнішньому ринках диктують текстильним підприємствам необхідність частину своїх ресурсів спрямовувати на інвестиції. Ці об'єктивні причини спонукають підприємства до пошуку найбільш вигідних шляхів використання власних (внутрішніх) фінансових ресурсів і залучення зовнішніх інвестицій.

Інвестиційний процес у галузі супроводжується структурною перебудовою економіки, наявністю відносно високої ставки відсотка за короткострокові кредити банку, обмеженістю довгострокових кредитів банку, значним рівнем ризику, намаганням акціонерів отримати негайні максимальні дивіденди всупереч ефективній інвестиційній стратегії підприємства. Усе це призводить до виникнення стресових ситуацій на текстильних підприємствах, коли у них існує нагальна потреба в інвестиціях, але відсутні достатні ресурси для реалізації своїх інвестиційних проєктів. У сучасних умовах на підприємствах інвестиційна діяльність здійснюється, як правило, безсистемно, за відсутності узгодження різних інвестиційних проєктів і глибокого вивчення ринку.

Водночас інвестиційна активність підприємств галузі залишається на низькому рівні через несприятливий інвестиційний клімат, що пояснюється недосконалою законодавчою базою, нерозвинутою фінансово-кредитною

системою, значним податковим тиском, неефективним використанням амортизаційних відрахувань, а також низьким рівнем інвестиційної активності населення, що призводить до відпливу вітчизняних капіталів за кордон та не сприяє залученню іноземних інвестицій.

Проблеми активізації інвестиційного процесу на підприємстві, у певній галузі та економіці загалом знайшли своє відображення в працях вітчизняних вчених-економістів: О. І. Амоші, О. Б. Альохіна, Ю. М. Бажала, М. Д. Білик, І. О. Бланка, Б. В. Буркинського, Є. А. Бельтюкова, А. І. Бутенка, Б. І. Валуєва, М. С. Герасимчука, І. І. Грузнова, В. І. Захарченка, М. П. Денисенка, Г. В. Козаченко, Ю. Г. Лисенка, Т. В. Майорової, В. І. Осипова, А. А. Пересади, І. П. та інші.

Проблема активізації інвестиційного процесу у текстильній галузі ще не знайшла свого належного розв'язання, оскільки немає однозначних підходів до визначення інвестиційної привабливості галузі, ефективності інвестиційних проєктів у сучасних несприятливих для підприємств кризових умовах. Потребують уточнення і подальшого вивчення питання стратегічного управління інвестиційною діяльністю, обґрунтування методів вибору варіантів інвестування в контексті стратегії розвитку підприємства, формування заходів щодо обмеження впливу інвестиційних ризиків. Розв'язання завдань активізації інвестиційного процесу у галузі вимагає на сучасному етапі подальшої розробки рекомендацій щодо формування певної підтримуючої інфраструктури, розвитку методики розробки бізнес-планів інвестиційних проєктів, визначення інвестиційних можливостей текстильної галузі, виходячи з її фінансово-господарського стану.

Для нормальної роботи текстильної галузі, потрібні інвестиції. Згідно з даними Держкомстату, об'єм інвестицій до легкої промисловості України (що включає в себе інвестиції промисловість в економіці України, (а це приблизно 1,5%) ясно видно, що галузь не отримує достатніх для свого розвитку інвестицій. Також ясно, що на об'єм інвестицій в українську економіку в цілому дуже впливають міжнародні уявлення про Україну, як про державу з нестабільною політичною ситуацією, з не реформованим законодавством в текстильну промисловість) дорівнює 0,8% від усіх інвестицій які вкладені в українську економіку.

Статистика свідчить, що за даними 2009 року 50% обсягів виробництва сектора забезпечували лише 6 із 34 товарних позицій, серед яких — тканини вовняні, тканини бавовняні, брезент, килими, мішки та пакети. Наведені дані дають підстави стверджувати, що замість орієнтації на випуск високоякісної продукції споживчого призначення, здатної привертати увагу покупців на внутрішньому та світовому ринку, вітчизняні текстильники все більше концентруються на виготовленні суто технічної продукції, що потребує мінімальної якості вихідної сировини, мінімальної творчості у процесі розробки та мінімальних витрат праці. До того ж, велика частка цієї продукції призначена для експорту.

Тим часом внутрішній ринок текстильних виробів вельми успішно заповнюється імпортною продукцією. За основними товарними групами у 2010 р. офіційний імпорт у вартісному вимірі перевищував виробництво у декілька разів — наприклад, за пряжею та нитками текстильними — у 11,9 рази, за тканинами текстильними — у 5,9 рази, за матеріалами текстильними іншими — у 3,1 рази, за полотнами трикотажними — у 5,1 рази. За трикотажними виробами вартість імпорту становила 69,1% від внутрішнього виробництва.

Однією з найактуальніших проблем на мікрорівні є забезпечення виробництва сировиною належної якості. Сировинної бази у секторі текстильних виробів на сьогодні в Україні майже немає. Бавовна та натуральний шовк є

цілковито імпортованими видами сировини; виробництво натурального шовку фактично припинено. Протягом 2001-2007рр. виробництво вовни скоротилось у 8,8 рази, льону — у 13,5 рази, хімічних волокон — майже у 5 разів. Зростання ж обсягів виробництва у 2007-2010 рр. було незначним.

Якість вітчизняної сировини — як натуральних, так і хімічних волокон — у переважній більшості випадків не влаштовує виробників пряжі, готових тканин та трикотажу. Як наслідок, значна частина сировини імпортується. У 2009 р. частка імпорту волокон складала: для бавовни — 100%, для льону — 6, для вовни — 73, для хімічних волокон — 48,5%. Найнебезпечнішим є конкурентний тиск із боку офіційного та неофіційного імпорту; вітчизняна продукція неофіційного походження на ринку текстилю є менш поширеною, ніж, скажімо, на ринках одягу чи взуття. Конкурентних проблем один для одного офіційні вітчизняні виробники майже не створюють. Перспективи розвитку вітчизняної текстильної промисловості пов'язані з потребою виведення сектора із системної кризи за допомогою комплексу невідкладних радикальних заходів, спрямованих як на стабілізацію та розвиток національної легкої промисловості у цілому, так і на коригування стратегії розвитку власне сектора текстильних виробів.

В цілому, текстильний ринок України оцінюється в 354 млн. євро щорічно, "секонд хенд" одяг включно. Український ринок в'язаних та швейних виробів є дуже фрагментованим, та включає в себе контрабандні, низькі за своїми цінами товари. Для Українського виробника дуже важливо зараз відчувати впевненість на своєму ринку. Необхідно розробити національну стратегію дій підприємств текстильної промисловості, її можна назвати: імпортозаміщувальний підхід. Для розвитку текстильної промисловості в Україні, можна запропонувати наступні заходи:

- захист українського виробника. Більшість країн світу імпортує ті товари, яких не має на власному ринку. Крім того, встановлюються квоти на імпорт таких товарів, які виробляються в країні. У нашій країні існує нагальна потреба в розробці таких законів;

- орієнтація виробництва текстильного одягу на громадян з середнім рівнем доходів. Потрібно орієнтуватися на середній клас. Виробляти товари для людей середнього достатку, які все ж таки віддають перевагу якості за більш дорожчу ціну, а не дешевим але зовсім не якісним товарам з Китаю. Так як саме ці громадяни забезпечують основний оборот коштів: адже продажі товарів для цієї групи людей приносять дохід: 60 млн. грн., 15-20 млн. приносять малозабезпечені споживачі і покупці які купують дорогою модний одяг - витрачають на це 10-15 млн. грн. на рік;

- потрібно налагодити нові зв'язки для постачання і виробництва вітчизняної сировини. Українські підприємства мають розробити маркетингову стратегію своєї поведінки на ринку;

- підвищення фінансової обізнаності робітників сектору. українські компанії, і особливо в текстильній галузі є дуже обмеженими в своїх можливостях "знаходити" фінансові ресурси для впровадження нових технологій на підприємстві. В основному, так сталося завдяки дуже жорстким фінансовим регулюванням та інструментам, які діють зараз на українському ринку.

Потепух Елена Васильевна, Булкот Людмила Эдуардовна

Научный руководитель Панькова О.В.

Донецкий национальный университет, г. Донецк

lenusik357@yandex.ru ljdouble@mail.ru

УСЛОВИЯ И ВОЗМОЖНОСТИ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ УКРАИНЫ

В современных условиях перед человечеством встала сложная и ответственная проблема – преодолеть глубокий системный кризис, охвативший социально-экономические, демографические и экологические сферы. Понимание опасных экономических, социальных, экологических и прочих угроз для жизнедеятельности нынешних поколений и существования потомков привело мировое сообщество к пониманию необходимости изменить существующую парадигму цивилизационного развития и обратиться к решению этой проблемы.[1]

С целью поиска ответов на эти вопросы были проведены исследования таких ученых, как У.Бека, Г.Брунтланда, Ю.Ольсевича, Ф.Уэбстера, К.Мэйя, Л.Мельника, Г.Дейли, И.Юзвишина, В.Мунтияна и других. Проблему безопасности человеческого развития поднимают отечественные ученые: Г.Бинько, В.Геєц, В.Мунтиян, В.Шлемко, Г.Пастернак-Таранушенко, Г.Славин и другие.

Целью данной статьи является определение понятия устойчивого развития и его составляющих, анализ проблем украинской экономики на пути перехода к устойчивому развитию и разработка рекомендаций для осуществления данного перехода.

В рамках концепции устойчивого развития выделяется три базовых составляющих, которые обеспечивают устойчивость и стабильность: экологическая, экономическая и социальная.

Устойчивость системы с экологических позиций определяется качеством окружающей среды в сравнении с гигиеническими и экологическими нормативами (атмосферный воздух, питьевая вода, шум, электромагнитные поля, рекреационные зоны). [2]

Современное мировое производство материальных благ достигло такого уровня развития, когда оно может преодолеть экономический, экологический, социальный и духовный кризисы глобального общественного развития. Основная проблема, с которой сталкивается мировое сообщество, кроется не в материальном производстве, а в духовном развитии людей. Отставание в духовном развитии – основной фактор непродуктивного использования потенциала мировой цивилизации, в частности, на производство вооружений и ведение войн, а также на непродуктивное потребление материальных благ. [3]

Экодеструктивная деятельность человека проявилась в исчерпании природных ресурсов, загрязнении окружающей природной среды, нарушении режима водных ресурсов, парниковом эффекте, разрушении озонового слоя, изменении климата. В Украине общая масса накопленных отходов (в поверхностных хранилищах) превышает 25 млрд. т, то есть около 40 тыс. т на 1 м² территории. [1]

Украина должна приложить реальные усилия для уменьшения выбросов парниковых газов и обеспечить развитие лесного и сельского хозяйства с учетом рекомендаций, представленных международной группой экспертов ООН в рамках «Руководящих указаний по эффективной практике для землепользования, изменениям в землепользовании и лесном хозяйстве». [3]

Наукове видання

Російською, українською та англійською мовами

Освіта та наука в умовах глобальних викликів

Матеріали IV міжнародної
науково-практичної конференції

Електронна версія доступна за адресою

www.educrimea.com

В авторській редакції

За достовірність цитат, статистичних та інших даних

відповідальність несуть автори

Підписано до друку 3.06.2011 р.

Формат 60x84/16.

Папір офсетний. Умовн. друк. аркушів.18,7

Тираж 300 екз.

Підготовка до друку та друк

ФОП Трофимова Вікторія Валеріївна (ВіТроПринт)

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців, виготівників та
розповсюджувачів видавничої продукції ДК №3404 від 25.02.2009 р.

crimeabusiness@mail.ru

38-050-4963353